

A Diferite tipuri de credință:

❖ Credința și semnele.

- Un semn este o marcă distinctivă sau o demonstrație dată pentru a confirma un mesaj inspirat sau pentru a susține autoritatea divină. Deși un semn este în general înțeles ca fiind un eveniment miraculos - precum nunta de la Cana (Ioan 2:11) - faptul că Israel și-a așezat tabăra înaintea Muntelui Sinai pentru a se închina lui Dumnezeu (Exodul 3:12) a fost, de asemenea, dat ca semn.
- Fariseii L-au rugat pe Isus să le arate un semn care să dovedească că El este Mesia, ca să poată crede în El (Mrc. 8:11).
- Isus a fost exasperat când au cerut un semn pentru a-și justifica lipsa de credință (Marcu 8:12). Când cineva nu vrea să creadă, niciun semn nu-l va putea convinge.
- Dumnezeu ne-a dat suficiente dovezi în Cuvântul Său și în natură pentru ca oricine vrea să creadă, să creadă. Cu toate acestea, există întotdeauna loc de îndoială. De aceea, Isus a dat o binecuvântare specială „celor ce n-au văzut și totuși au crezut” (Ioan 20:29).

❖ Măsura credinței.

- Există diferite măsuri ale credinței:
 - (1) Credința apostolilor: “Tot n-aveți credință?” (Mr. 4:40)
 - (2) Credința lui Petru: “Puțin credinciosule! Pentru ce te-ai îndoit?” (Mt. 14:31)
 - (3) Credința tatălui: “Ajută necredinței mele” (Mr 9:24)
 - (4) Credința cananitei: “mare e credința ta” (Mt. 15:28)
 - (5) Credința sutașului: “nici chiar în Israel n-am găsit o credință atât de mare” (Lc. 7:9)
 - (6) Credința lui Ștefan: “plin de credință” (Fapte 6:5)
- Este clar că credința poate crește pe măsură ce rădăcinile necredinței sunt dezrădăcinate. Convingerea trebuie să înlocuiască treptat îndoiala. Cererea noastră ar trebui să fie: „Mărește-ne credința!” (Luca 17:5).
- Prin lucrarea Duhului Sfânt, studiul Bibliei și experiența noastră cu Dumnezeu, vom putea observa că „credința voastră merge mereu crescând” (2 Tes. 1:3).

❖ Credința și sentimentele.

- Este credința un sentiment sau un act rațional?
- Răspunsul la această întrebare este important. Nu este același lucru să spui „MĂ SIMT mântuit” ca și cum ai spune „ȘTIU că sunt mântuit”.
- Dar să începem de la început. Care este originea credinței? Credința vine de la Dumnezeu și El ne-o dăruiește ca dar (Romani 12:3; Efeseni 2:8).
- Când reacționăm pozitiv la acel dar – când începem să exercităm credință – acea credință produce în noi sentimente precum bucurie; liniște; un sentiment de ușurare spirituală...
- Însă credința în sine nu este un sentiment; este „certitudine” și „convingere” (Evrei 11:1). Nu este ceva ce depinde de starea noastră de spirit. Când mă simt slab sau simt că mântuirea mea este departe, atunci trebuie să exercit cea mai mare credință.

B Ce este credința?

❖ Definiția și dezvoltarea credinței.

- Evrei 11:1, 3 și 6 ne oferă o definiție largă a credinței. Credința are mult de-a face cu conceptul nostru despre Dumnezeu. Ne conduce să credem în El ca și Creator și Răsplătitor.
- În restul capitolului, Pavel detaliază credința multor bărbați și femei care ne servesc drept exemplu și încurajare pentru a nu ne descuraja în așteptarea răsplății.
- După cum am văzut, nu toți avem același nivel de credință. Cum pot dezvolta credința pe care o am, fie ea puțină sau multă?
 - (1) Exerciția credința, oricât de mică ar fi ea (Matei 17:20)
 - (2) Studiază Biblia (Romani 10:17)
 - (3) Roagă-L pe Dumnezeu să o sporească (Luca 17:5)
 - (4) Nu te lăsa pradă îndoielii (Marcu 9:23-24)
 - (5) Nu îți baza credința pe credința altora. (Matei 25:8)
 - (6) Răspunde Duhului Sfânt (Galateni 5:22)
 - (7) Practică în mod constant credința (2 Corinteni 5:7)

❖ Credința lui Isus.

- Noi, credincioșii care trăim aproape de revenirea lui Isus, ne distingem prin două lucruri pe care trebuie să le „păzim” (adică să le ascultăm sau să le păstrăm): poruncile și credința lui Isus (Apocalipsa 14:12).
- Legea (poruncile) și Evanghelia (credința) sunt împletite. Nu poți asculta fără să ai credință, nici să crezi fără să ascuți. Dar ce înseamnă „credința lui Isus”?
 - (1) Să fim ascultători de Isus și de Cuvânt
 - (2) Să avem o experiență zilnică cu Isus
 - (3) Să-L facem pe Isus centrul vieții noastre
 - (4) Să trăim în conformitate cu credința noastră
 - (5) Să ne bazăm credința pe Isus
 - (6) Să-L reflectăm pe Isus în viețile noastre
 - (7) Să acceptăm darul harului Său
- Prin credința în Isus suntem îndreptățiți (Romani 5:1), sfințiți (Faptele 26:18) și devenim copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12).